

Redactioneel

De opgetelde waarde van sport en kunst

De wereld van sport en die van kunst en cultuur hebben veel raakvlakken. Beide zijn bijvoorbeeld populaire vrijetijdsbestedingen, zowel passief als actief, en de betrokken organisaties en verenigingen zijn vaak afhankelijk van vrijwilligers. Daarmee vissen ze in dezelfde vijver. Reden te meer om de krachten te bundelen. Hier is een rol weggelegd voor de verschillende overheden. Op rijksniveau ressorteren sport en cultuur onder verschillende ministeries, wat de samenwerking niet bevordert. Op lokaal niveau raken ze elkaar echter steeds meer, zo blijkt in deze *Boekman*.

Om de samenwerking tussen beide sectoren een handje te helpen is in 2014 de Stuurgroep Sport en Cultuur in het leven geroepen, met vertegenwoordigers van diverse sport- en cultuurorganisaties. Voorzitter Johan Wakkie bepleit een integrale aanpak op ambtelijk niveau. Daar wordt nog te veel in hokjes gedacht. De Stuurgroep spant zich in om verbanden te leggen, initiatieven aan te jagen en te laten zien wat succesvol is, vooral op lokaal niveau. Sport en kunst en cultuur worden nog steeds als een extraatje gezien. De meeste scholen beschouwen gymnastiek en muzieklessen als vakken 'onder de streep'. Uit onderzoek blijkt echter dat bewegend leren ook ten goede komt aan de vakken boven de streep. Marije Deutekom-Baart de la Faille, lector Kracht van Sport, en Erik Scherder, hoogleraar Neuropsychologie, laten in deze *Boekman* zien wat de positieve effecten van bewegen en kunst beoefenen zijn voor jongeren én ouderen. Er is al veel onderzocht, maar meer wetenschappelijk bewijs is gewenst.

Op nationaal niveau loopt Nederland achter bij met name Oost-Europa, zo betoogt René Clarijs. Waar projecten met kunst en sport zich in Nederland vooral richten op probleemjongeren, omvat de doelgroep in Oost-Europa en ook in Finland alle jongeren.

Maike Kooijmans toont aan dat kwetsbare jongeren door een talentgerichte aanpak successen kunnen ervaren. Dat is de opgetelde waarde van sport en kunst.

De meeste samenwerkingsprojecten tussen sport en kunst op lokaal en regionaal niveau tonen het succes van de combinatie maar komen vaak voort uit pure noodzaak. Marian ter Haar laat zien dat in een krimpregio als de Achterhoek sport- en kunstverenigingen gedwongen zijn samen te werken – om voldoende leden aan zich te binden en vrijwilligers voor bestuursfuncties te vinden – en locaties te delen. Het is een nieuwe manier van verenigen die bovendien jongere mensen aanspreekt. Vanuit de gemeenten worden dit soort initiatieven vaak al ondersteund. Dat maakt de kans op een duurzame samenwerking groter.

Door de ontwikkeling van kinderen, de samenhang in de wijk of meer beweging en zingeving als leidraad te nemen, kom je eenvoudiger tot samenwerking en verrassende oplossingen. De beoefenaar zou daarbij centraal moeten staan. Deelname van kinderen en jongeren aan dergelijke projecten blijkt bovendien een positieve uitwerking op de ouders te hebben. Zij zien wat het met hun kind doet en worden zelf ook aangezet actief deel te nemen. ●

Deze Boekman is tot stand gekomen in samenwerking met de Stuurgroep Sport en Cultuur